

Článek II.

Lhůty v čl. III. a v čl. VII. zák. ze dne 24. července 1919, č. 471 Sb. z. a n., stanovené prodlužují se až do dne, který bude stanoven nařízením.

Článek III.

Zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., ve znění novely ze dne 17. března 1913, č. 65 ř. z., a zákona ze dne 24. července 1919, č. 471 Sb. z. a n., se mění takto:

§ 3, č. 1., nahrazuje se tímto ustanovením:

č. 1 a) obsahují výhradně obraz nebo jméno presidenta republiky nebo jiných osob o stát či národ zasloužilých a dosud žijících;

b) obsahují výhradně nebo jako součást obraz nebo jméno osob historických o stát či národ zasloužilých.

V odst. 3. téhož článku nahrazují se slova „o stát zasloužilých“ slovy „o stát či národ zasloužilých“.

Článek IV.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctý den po vyhlášení.

Článek V.

Provedením jeho pověřuje se ministr pro průmysl, obchod a živnosti a ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Hotowetz v. r. Dr. Popelka v. r.

262.

Zákon ze dne 1. července 1921,

kterým se zavádí placená dovolená pro dělníky při dolování na vyhrazené nerosty.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dělníci a dělnice zaměstnaní při hornictví na vyhrazené nerosty (§ 3 ob. hor. zák.) a jeho vedlejších závodech (§ 131 ob. hor. zák.) mají po jednoroční nepřetržité služební době

při hornictví v revíru (§ 2) nárok na závodem placenou dovolenou pro zotavenou, jejíž roční doba se vyměřuje takto:

při služební době	dovolená
a) aspoň 1 rok až včetně 5 let	5 dnů
b) od 5 do 10 let	7 „
c) od 10 do 15 let	10 „
d) přes 15 let	12 „

Neděle a svátky připadající do dovolené počítají se do ní a platí se za ně.

§ 2.

Hornické revíry (viz §§ 1, 3, 8) rozhodně pro dobu dovolené jsou: 1. Pražsko-slánský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Praze a Slaném; 2. Teplicko-mostecko-chomutovský, obsahující okrsky revírních báňských úřadů v Teplicích, Mostě a Chomutově; 3. Karlovarský; 4. Kutnohorský; 5. Plzeňský; 6. Budějovický; 7. Brněnský a 8. Mor. Ostravský stejnojmenných báňských úřadů; 9. Slovensko a 10. Podkarpatská Rus.

§ 3.

Podmínkou pro udělení dovolené jest, že horník v době, která zakládá jeho nárok na dovolenou, stále a správně pracoval směny. Vojenská služba a nemoc čítá se do služební doby započitatelné pro výměru dovolené. Kdo přestoupí ze služby u jednoho závodu k závodu jinému, nepřerušuje předepsané doby služební, pokud mezi jeho výstupem z práce hornické (§ 1) a opětným vstupem do ní neuplynulo více než 14 dnů, jde-li o práci v tomže revíru, a 21 dnů, jde-li o práci v revíru jiném.

§ 4.

Směny, které byly v roce, v němž dovolená se uděluje, před její nastoupením neoprávněně zanedbány, odečtou se od doby dovolené v tomto roce; směny, které byly po dovolené neoprávněně zameškány, odečtou se od dovolené v roce příštím neb v příštích letech, a to bez náhrady.

O zameškaných směnách buďtež v každém závodě vedeny přesné záznamy, z nichž musí býti zřejmý počet zameškaných směn, jakož i učiněná neb opomenutá omluva. O zanedbaných směnách, jež mají býti odečteny z doby dovolené, rozhoduje každý měsíc závodní rada spolu se závodní správou dle § 2, bod 4., prov. nař. k zákonu o závodních a revírních

radách ze dne 13. července 1920, č. 434 Sb. z. a n. Seznam takto určených směn se vyvěsí v zápisně každý měsíc.

Z rozhodnutí lze se odvolati k rozhodčímu soudu hornickému.

Dal-li dělník výpověď nebo byl propuštěn na základě výpovědi z práce, má nárok na placenou dovolenou, pokud tato spadá do výpovědní lhůty.

§ 5.

U závodů, kde nejsou závodní rady, stane se rozhodnutí dle § 4 v dohodě majitele s dělníky. Ve sporech rozhoduje revírní báňský úřad, v územích dříve uherských báňský komisariát, a kde není samostatný báňský komisariát, báňský kapitanát.

§ 6.

Za každý den dovolené přísluší dělníku mimo veškerý obvyklé přídatky náhrada mzdy, a to dělníkům v úkolu zaměstnaným dle ustanoveného pro ně průměrného výšluku, dělnictvu ostatnímu mzda jejich kategorie.

Prémie za pracovní výkon se po dobu dovolené neplatí.

§ 7.

Náhrada za dovolenou zaplatí se dělníkovi v první obvyklý výplatní den po nastoupení práce.

§ 8.

Náhrada se neplatí za dny, v nichž dovolenec za doby dovolené pracoval za plat pro osoby cizí.

§ 9.

Placená dovolená nepřísluší dělníkům, kteří v roce, kdy jim dovolená přísluší, před nastoupením jejím.

a) hornickou práci v revíru opustili z jakéhokoli důvodu,

b) byli propuštěni z trestu z práce za souhlasu závodní rady (§ 2, bod 4. a 6., nařízení ze dne 13. července 1920, č. 434 Sb. z. a n.),

c) byli propuštěni bez výpovědi pro trestný čin dle § 202 ob. hor. zák.

§ 10.

Dovolené buďtež pokud možno udílány v době od 1. května do 31. října.

O rozvrhu ročních dovolených rozhoduje závodní správa v dohodě se závodní radou, přihlížejíce na nerušený provoz závodu a provozní poměry. Více než 10% osazenstva nebudíž zpravidla najednou posláno na dovolenou.

§ 11.

Dělníci, kteří se o dovolenou nepřihlásí, nemají nároku na náhradu.

§ 12.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 13.

Provedením jeho se pověřuje ministr veřejných prací.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Kovařík v. r.